Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

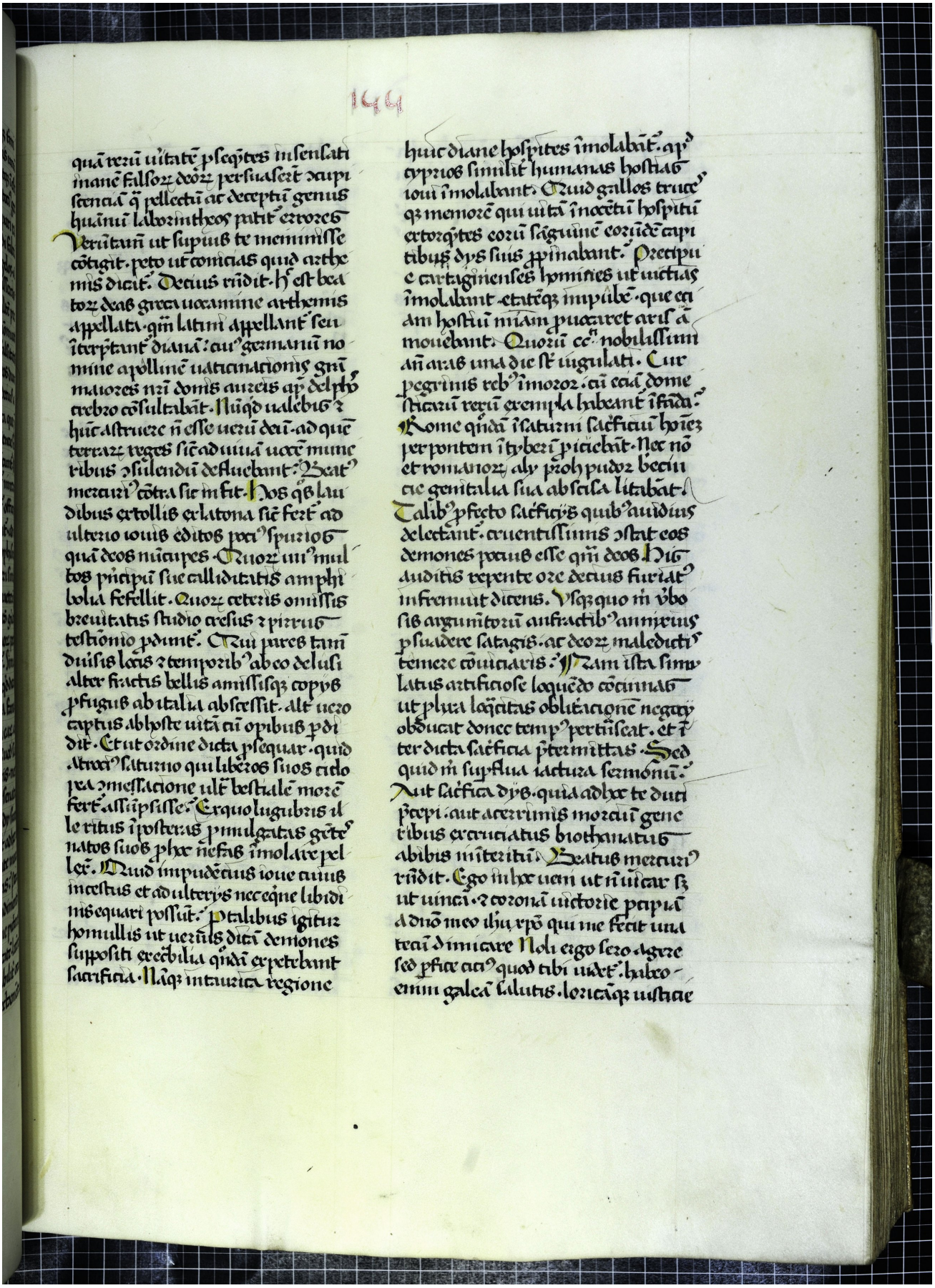

quã rerũ uitatẽ pſcriptes inſenſati
manẽ falſoꝝ deoꝝ perſuaſerẽt rapi
ſcenaã q̃ pfectũ ac deceptũ genus
huãnũ labor mthos patit erroꝛes
Veritatẽ ut ſupius te meminiſſe
cõtigit. peto ut comitias quid arthe
mis dicat. Decius rñdit. H̃ eſt bea
toꝝ deas greca uocamine arthemis
appellata. q̃m latium appellant ſeu
itẽrptant diana. aũ germanũ no
mine apollinẽ uatinationis gnã
maiores nr̃i domus aureas ap̃ delphꝫ
crebro cõſultabãt. Nũq̃d ualebis ꝛ
hũc aſtruere ñ eſſe ueru deã. ad quẽ
terraꝝ reges ſic ad unã uocẽ mune
ribus ꝛ ſtipendiũ defluebant. Beat
merauſ cõtra ſic mfit. Nos q̃s lau
dibus extollis erlatona ſic fert ad
ulterio iouis editos pcr̃ ſpurios
quã deos nũcupes. Quoꝝ uni mul
tos pricipũ ſue calliditatis amphi
bolia fefellit. Quoꝝ ceteris omiſſis
breuitatis ſtudio creſius ꝛ pirrus
teſtimonio pdimt. Qui pares tam
diuiſis locis ꝛ temporib̃ ab eo deluſi
alter fractis bellis amiſſiſq̃ copijs
pfugus ab italia abſceſſit. alt ucro
captus ablpſte uitã cũ opibus pdi
dit. Et ut ordine dicta pſequar. quid
Atreꝰ ſaturno qui liberos ſuos cidio
pea ꝛ meſſacione ulẽ beſtiale morẽ
fert aſſimpſiſſe. Eraquo lugubris il
le ritus i posteros pmulgatus gẽti
natos ſuos phꝛe nefas imolare pel
lex. Quid impudẽcius ioue auus
inceſtus et adulteris nec eq̃ne libidi
nis equari poſſũt. Ptalibus igitur
hominibus ut ueriſimilis ditã demones
ſuppoſiti erebilia q̃dã expetebant
ſacrificia. Nãq; intrusta regione
huic diane hoſpites imolabãt. ap̃
cyprios ſimilit humanus hoſtias
iouj imolabant. Quid gallos truce
q; memorẽ qui uitã inocẽtiũ hoſpitũ
extorq̃tes eoꝝ ſãguine eoꝝdẽ capi
tibus dys ſuis ꝓpinabant. Precipu
e cartaginienſes homines ut uictias
imolabant. et tẽq; impubẽ. que eꝝ
am hoſtiũ miam puellaret aris ad
monebant. Quoꝝ ce. nobiliſſimi
añ aras una die ſẽ iugulati. Cur
pegrinis reb̃ imoꝝ. aũ eaã dome
ſticarũ rerũ exempla habeant ifida.
Rome q̃dã ſaturni ſacrificiũ hoiez
perponton ityberi piciebãt. Nec nõ
et romanoꝝ aly proh pudoꝛ becin
cie genitalia ſua abſciſa litabãt.
Talib̃ pfecto ſacrificijs quib̃ auidius
delectant. aruentiſſimis eſtat eos
demones peccatis eſſe q̃m deos. Dis
auditis repente oꝛe decius furiat
infremuit dicens. Vſq; quo mi vbo
ſis argumitoꝝ anfractib̃ animꝰ
pſuadere ſatagis. ac deoꝝ maledicti
temere cõuicaris. Nam iſta ſimu
latus artificioſe loquẽdo cõcinnas
ut plura laqueatus oblitꝰ ratione negaꝰ
obducat donec tempꝰ pertranſeat. et ꝛ
ter dicta ſacrificia ptermittas. Sed
quid mi ſupflua iactura ſermonũ.
Aut ſacrifica dys. quia adhuc te duri
pcepi. aut acerrimis moꝝ genẽ
tibus excruciatus biothanatus
abibis mriterii. Beatus merauſ
rñdit. Ego mihi uem ut ñ uincar ſz
ut uincã. ꝛ coronã uictorie papuſ
a dño meo ihu xp̃o qui me fecit una
trai dimicare. Noli ergo ſero agere
ſed pfice ac quod tibi uidet. habeo
enim galeã ſalutis. loricãq; iuſtitie